

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Перник, 17 юли 2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на шести юли през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М.,*** като разгледа докладваното от съдията административно дело № 150 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „ДАР-СТРОЙ“ЕООД, гр. Пловдив с ЕИК по БУЛСТАТ 160071120, представлявано от управителя Д.Р. *** срещу отказ на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) при ОД на МВР – Перник да извърши фактическо действие изразяващо се във „временно спиране от движение“ на МПС за срок от 3 месеца чрез изземване на част втора от свидетелство за регистрация на МПС и съхраняването му, въвеждане на причини и дата на спиране от движение в териториалната автоматизирана информационна система (ТАИС) на КАТ, и поставяне на знак на МПС - „спрян от движение“. Спирането от движение на въпросното МПС е наложено от частен съдебен изпълнител Е.Д.*** с рег. №751, с район на действие Окръжен съд – Перник, въз основа на наложен заповор върху МПС – лек автомобил Рено Сафран, рег. №РК 5572 АМ с номер на двигател J7R4734F461558, собственост на Е.И.В.*** – управител и представител на „РОБИ – КАР“ ЕООД, гр. Перник – длъжник на вискателя “ДАР-СТРОЙ“ЕООД в качеството му на приобретател на ЕТ „ЕМИЛ ИВАНОВ РОБИ – М“, гр. Перник – първоначален длъжник на вискателя по изпълнително дело № 593 от 2010г.. С от молба от 13.06.2012г. жалбоподателя е уточнил, че претендира единствено извършване на фактически действия по спиране от движение на посоченото МПС и иска ответника да бъде осъден да извърши поисканите от частния съдебен изпълнител фактически действия по временно спиране от движение на запорираното МПС. Претендира се и присъждане на направените по делото разноси и разноси за адвокатски хонорар. В съдебно заседание жалбоподателят „ДАР-СТРОЙ“ЕООД не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР-Перник, чрез процесуалния си представител възразява срещу жалбата, като излага съждения, че същата е неоснователна. В писмени бележки заявява, че е налице празнота в закона относно начина на спиране от движение на МПС в случаите, когато искане за това е направено от страна на държавен или частен съдебен изпълнител, тъй като редът и основанията за временно спиране от движение на МПС се съдържали единствено в Закона за движението по пътищата (ЗДвП), глава шеста, където уредбата е изчерпателна и не позволява разширително тълкуване. По отношение на разноските по делото прави възражение за прекомерност, с оглед характера и сложността на делото. Иска жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, както и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Така предявеното от жалбоподателя искане попада в кръга на процесуалната регламентация на глава петнадесета от АПК, а именно защита на засегнати субекти срещу неоснователни бездействия на администрацията, която защита се осъществява

по реда на чл. 256 и чл. 257 от АПК. Разликата в двете хипотези е, че в първата административния орган следва да бъде сезиран с искане да извърши фактически действия, които е задължен да извърши по силата на закона, но в продължение на 14 дни бездействия, докато при втората хипотеза органът не изпълнява свое задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, като бездействието му може да се оспори безсрочно, при прилагане разпоредбите за оспорване на индивидуални административни актове. И в двете хипотези е необходимо да е налице правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК. За да е налице хипотезата на чл. 256 от АПК искането следва да е подадено от заинтересуваните лица до органа, а в случая искането за спиране на МПС от движение е направено от частния съдебен изпълнител, поради което настоящото оспорване съдът го приема за такова по реда на чл. 257 от АПК, тъй като в случая се касае и за неизпълнение на задължения, произтичащи пряко от нормативен акт.

Предявеното от настоящия жалбоподател искане обосновава наличие на правен интерес от обжалването, тъй като се иска съдът да задължи административния орган – Началник на сектор „ПП” при ОД на МВР – Перник да извърши определени фактически действия, за които е задължен по силата на разпоредба на нормативен акт и които следва да се извършат за да се удовлетвори вискателя по изпълнителното производство. Тези изводи правят отправената жалба допустима за разглеждане от съда.

Административен съд - Перник, след преценка на фактите и събраните по делото доказателства, становищата на страните и приложимия закон, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е вискател по изпълнително дело срещу длъжника ЕТ „ЕМИЛ ИВАНОВ РОБИ – М”, прехвърлил впоследствие търговското си предприятие на „РОБИ – КАР” ЕООД. Във връзка с образувано изпълнително дело с № 593/2010 г. частен съдебен изпълнител С.Б.*** с рег. №753 е наложил заповед върху МПС, собственост на длъжника, като за това са уведомени ОД на МВР – Перник, сектор „ПП” със заповедно съобщение с изх. № 6830/26.05.2010 г., в което на административния орган се нарежда на основание чл. 431, ал. 5 от ГПК (ред. към 26.05.2010 г.) да спре от движение МПС - лек автомобил Рено „Сафран”, рег. №РК 5572 АМ, с номер на двигател J7R4734F461558, собствен на Е.И.В.***, собственик на дружеството - длъжник. В отговор Началника на сектор „ПП” към ОД на МВР – Перник изпраща на ЧСИ уведомително писмо, от което е видно, че на 01.06.2010 г. на гореспоменатото МПС е „наложен” заповед. С молба за продължаване на изпълнителните действия от друг съдебен изпълнител, настоящият жалбоподател заявява желание изпълнителното дело да бъде прехвърлено на ЧСИ Елена Добренова с рег. № 751, като делото е получено и преобразувано под нов номер – 20127510400017/2012 г.. На 30.03. 2012г. с оглед наложения заповед е направен опис на вещите на длъжника, но поради неосказано съдействие на съдебния изпълнител и непредоставяне на въпросното МПС, ЧСИ издава постановление за временно спиране от движение на МПС за срок от три месеца за извършване на описа. Началника на сектор „ПП” при ОД на МВР – Перник в изричен акт № 4350 от 10.04.2012г. указва на съдия изпълнителя, че липсва регламентация в българското законодателство относно реда, по който органите на МВР оказват съдействие на съдебните изпълнители относно поискано от съдебен изпълнител спиране от движение на МПС, както и че „правото на съдебните изпълнители да поискат спиране от движение на МПС не е обвързано със законово закрепено задължение за конкретен орган на МВР. Именно във връзка с това писмо е настоящото обжалване.

Между страните не се спори по фактите. Спори се относно това – съществува ли законов регламент, по силата на който органите на МВР, в частност Началник на сектор „ПП”, да изпълнят отправено до тях искане от страна на съдебен изпълнител за временно спиране от движение на МПС и на какво основание би било извършването на исканото действие, както и дали същото следва да се обективира в административен акт или това е задължение за извършване на фактически действия от страна на административния орган.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящия състав намира, че отправената до Административен съд – Перник жалба е основателна. Доводите за това са следните:

Служба „Пътна полиция” е структурно звено и част от състава на Министерството на вътрешните работи. Част от функциите на сектор „ПП” са свързани с регистрацията и пререгистрацията на моторни превозни средства. Началникът на сектор „ПП” е административен орган, който в пределите на предоставената му компетентност, упражнява своите правомощия. Част от тези правомощия са свързани с регистрация и пререгистрация на МПС. Като такъв орган са му предоставени и правомощия за извършване на фактически действия, във връзка с прилагането на обезпечителни мерки.

Временното спиране от движение на МПС е уредено в българското законодателство и е регламентирано в чл. 172, т. 2 от Закона за движението по пътищата е принудителна административна мярка (ПАМ), приложима с цел осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, която мярка се прилага с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол на МВР, съобразно компетентността им.

Освен като принудителна административна мярка временното спиране от движение на МПС е уредено и в Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях (Наредба №I-45/24.03.2000 г.), като в чл. 40 е посочено, че превозните средства се спират от движение освен при условията на чл. 172, т. 2 от ЗДвП и по искане на собственика, като тук вече законът не предполага издаване на нарочна заповед, а само са регламентираны фактическите действия, които административният орган следва да извърши при временно спиране от движение на МПС, а именно: изземване и съхранение на част втора на свидетелството за регистрация на МПС в структурните звена по регистрация на МПС, поставяне на знак „спрян от движение”, а съгласно чл. 42 от Наредбата в ТАИС на КАТ се въвеждат причините и датата на спирането от движение МПС.

Освен горепосочените текстове чл. 45 от Наредба №I-45/24.03.2000 г. визира спрени от движение МПС, но от органите на съдебната власт или данъчната администрация. Тази разпоредба, във връзка с чл. 36 на Наредба №I-45/24.03.2000г. води на извод, че спирането от движение на МПС по искане на орган на съдебната власт или данъчната администрация е ограничение по отношение на превозно средство, с което органите на МВР следва да се съобразят по силата на разпоредбата на нормативен акт. Следователно спиране от движение на МПС може да е както ПАМ, така и задължение за действие от страна на органите на МВР при искане на собственика на МПС, но и задължение за действие на органите на МВР по силата на акт на орган на съдебната власт или данъчната администрация. В последните два случая органите на „ПП” имат само задължението да „удовлетворят” искането по отношение извършване на фактическите действия по временно спиране от движение на МПС. В процесния случай следва да извършат действия за въвеждане на информацията от постановлението на ЧСИ по отчета на превозното средство за причините и датата на спирането от движение в ТАИС за КАТ (чл. 36 от Наредбата),

като изземат и съхранят в структурното звено по регистрацията на МПС част втора на свидетелството за регистрацията (чл. 40 от Наредбата) и да поставят знак „спрян от движение” (чл. 40 от Наредбата).

В настоящия случай до административния орган е отправено искане за съдействие относно наложена обезпечителна мярка по ГПК. Частният съдебен изпълнител, на основание образувано изпълнително дело и издадено постановление за налагане на заповест за спиране на движение на МПС на основание чл. 431, ал. 6 от ГПК. На началника на сектор „ПП” при ОД на МВР – Перник е изпратено заповестното съобщение с цел извършване на фактическите действия по временно спиране от движение на процесното МПС. Предвид това тук става въпрос за искане за извършване на фактическо действие, което административния орган е длъжен да извърши и по силата на задължение произтичащо пряко от нормативен акт-чл. 431, ал. 2, предл. 2 от ГПК „При поискване полицейските органи са длъжни да окажат съдействие на съдебния изпълнител при възпрепятстване на изпълнението на неговите функции.” Фактът, че в настоящия случай обжалването е от страна на възискателя, не променя извода за допустимост на обжалването, тъй като правен интерес да атакува на основание чл. 257 от АПК има и възискателя, чиито права и законни интереси са пряко засегнати, както от възпрепятстване действията на ЧСИ, така и от неизпълнение на задължението за съдействие от страна на полицейските органи на ЧСИ, при наличие на предпоставки за това.

Законосъобразността на издаденото от ЧСИ постановление за спиране от движение на МПС на основание чл. 431, ал. 6 от ГПК не е предмет на настоящия спор. То е предпоставка за извършване на действия произтичащи пряко от нормативния акт. Касае се за действия, следващи се от искането на съдебния изпълнител за временно спиране от движение на процесното МПС и тези действия са дължими да бъдат извършени по разпоредбата на закона.

В горния смисъл Началникът на сектор „ПП” при ОД на МВР – Перник няма задължение да издава каквото и да било нарочен акт относно временното спиране от движение на МПС (такъв ще издаде само при налагане на ПАМ по чл. 172, т. 2 от ЗДвП, какъвто настоящия случай не е). При наличие на искане от страна на съдебния изпълнител, обективизирано в издадено постановление на основание чл. 431, ал. 6 от ГПК, представляващо обезпечителна мярка в изпълнителния процес, административният орган е длъжен да изпълни фактическите действия по спиране от движение на МПС, както е длъжен да стори това и при наличие на искане от страна на собственика на МПС. И в двата случая обща, необходима и главна предпоставка, задължаваща органа да извърши фактическите действия по временно спиране от движение на МПС е искане отправено до началника на съответния сектор „ПП”, каквото е налице.

На следващо място следва да се отбележи, че тъй като заповестта е обезпечителна мярка, а не принудителна административна такава, спирането на МПС от движение е част от фактическия състав от действията по налагане заповестта. По смисъла на разпоредбата на чл. 451, ал. 1 от ГПК от момента на налагане на заповестта, се преклюдира правото на разпоредителни действия с вещта, както и нейното изменение, повреждане или унищожаване. Задължението произтича пряко от разпоредбата на нормативен акт. Затова и задължението за действия, произтичащи от искането на съдебния изпълнител за спиране от движение на МПС в рамките на изпълнителния граждански процес е с цел да е възможно по този начин вещта върху която принудителното изпълнение е насочено да бъде установена на едно място, така че да е възможно да бъде описана по всяко време и обявена за публична продажба с цел удовлетворяване искането на възискателя.

Предвид горното ответникът не е имал задължение да издава нарочен индивидуален административен акт за временно спиране от движение на МПС на длъжника, тъй като има правомощие да разпорежда такава мярка единствено в хипотезата на чл. 172, т. 2 от ЗДВП. При наличие на издадено постановление на основание чл. 431, ал. 6 от ГПК, съдържащо искане за временно спиране от движение на МПС, отправено до Началника на сектор „ПП” при ОД на МВР – Перник и неоспорено от него, последният е длъжен единствено да го изпълни чрез извършване на фактическите действия по спирането от движение, които са изцяло в кръга на неговите правомощия. В тази връзка е и решение постановено по АД № 3240/2011г. по описа на Върховния административен съд.

С оглед на изложеното, съдът намира, че искането за извършване на фактически действия по временно спиране от движение за срок от 3 месеца на МПС произтичащо от чл. 431, ал. 6 от ГПК във вр. с чл. 45 от Наредба №I-45/2000г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на МПС и на ремаркетата, теглени от тях” е основателно и следва да се уважи.

При този изход на спора, ответника по жалбата ще следва да понесе направените от жалбоподателя деловодни разноски, които са в размер на 50.00лева и представляват държавна такса за образуване на производството. До приключване на устните състезания не са ангажирани доказателства за платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 18.05.2012г., поради което и не се присъжда такава.

Водим от горното и на основание чл. 257, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Началник сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР – Перник в 14-дневен срок от съобщаване на настоящия съдебен акт да извърши фактическите действия по временно спиране от движение за срок от 3 (три) месеца, произтичащи от чл. 40, ал. 2, ал. 3 и чл. 42 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях във връзка с чл. 431, ал. 6 от Гражданския процесуален кодекс във вр. с чл. 45 от Наредба №I-45/24.03.2000г. на запорирано МПС – лек автомобил Рено Сафран, рег. №РК 5572 АМ с номер на двигател J7R4734F461558, като в изпълнение на постановление изх. №02281/30.03.2012 г по описа на частен съдебен изпълнител с рег. №751 го задължава да: изземе, част втора на свидетелство за регистрация на МПС, да постави знак/стикер „спрян от движение” и да въведе в Териториалната автоматизирана информационна система за КАТ причините и датата на временно спиране от движение.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР–Перник да заплати на „ДАР – СТРОЙ” ЕООД, гр. Пловдив с ЕИК по БУЛСТАТ 160071120 със седалище и адрес гр. Пловдив, ул. Обнова № 37, представлявано от Д. А. Р.***, направените съдебни разноски по производството в размер на 50 (петдесет) лв..

Решението ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:/п/